

СПРАВА «НЕСТЕРЕНКО ТА ІНШІ ПРОТИ УКРАЇНИ»

(CASE NESTERENKO AND OTHERS v. UKRAINE)

(заява № 26256/11 та 3 інші заяви)

Стислий виклад рішення від 03 жовтня 2019 року

До Європейського суду з прав людини (далі – Європейський суд) заявники скаржилися за пунктом 1 статті 6 та статтею 13 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод (далі – Конвенція) на надмірну тривалість кримінальних проваджень та відсутність у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту. У заяві № 26256/11 заявник також висував інші скарги за підпунктом «с» пункту 1 статті 5 Конвенції щодо незаконного позбавлення його свободи.

З огляду на всі наявні в Європейського суду документи та відповідно до його практики Європейський суд дійшов висновку, що тривалість судового розгляду у цих справах була надмірною і не відповідала вимозі «розумного строку» та що у заявників не було ефективного засобу юридичного захисту у зв'язку з цими скаргами і констатував порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції.

Розглянувши інші скарги заявника у заяві № 26256/11, Європейський суд констатував порушення підпункту «с» пункту 1 статті 5 Конвенції у зв'язку з незаконним позбавленням заявника свободи, у тому числі документально не зафіксованим затриманням та триманням його під вартою за відсутності судового рішення та будь-якої іншої юридичної підстави, а також у зв'язку із відсутністю обґрунтування у постановках судів про обрання запобіжного заходу у вигляді взяття під варту та невстановленням будь-яких строків тримання заявника під вартою. Решту скарг у заяві № 26256/11 Європейський суд визнав неприйнятними відповідно до пункту 4 статті 35 Конвенції.

ЗА ЦИХ ПІДСТАВ СУД ОДНОГОЛОСНО

«1. Вирішує об'єднати заяви;

2. *Оголошує* прийнятними скарги щодо надмірної тривалості кримінальних проваджень, відсутності у національному законодавстві ефективного засобу юридичного захисту та інші скарги за усталеною практикою Суду, зазначені в таблиці у додатку, а решту скарг у заяві № 26256/11 – неприйнятними;

3. *Постановляє*, що ці скарги свідчать про порушення пункту 1 статті 6 та статті 13 Конвенції у зв'язку з надмірною тривалістю кримінальних проваджень;

4. *Постановляє*, що було порушено підпункт «с» пункту 1 статті 5 Конвенції щодо інших скарг, поданих за усталеною практикою Суду (див. таблицю у додатку);

5. *Постановляє*, що:

(а) упродовж трьох місяців держава-відповідач повинна сплатити заявникам суми, зазначені в таблиці в додатку, які мають бути конвертовані в національну валюту держави-відповідача за курсом на день здійснення платежу;

(б) із закінченням зазначеного тримісячного строку до остаточного розрахунку на зазначені суми нараховуватиметься простий відсоток (*simple interest*) у розмірі граничної позичкової ставки Європейського центрального банку, яка діятиме в період несплати, до якої має бути додано три відсоткові пункти.»